

øgelse i Forhold til det nuværende for alle Udbytter over 10 pCt. af Aktiekapitalen og saa højst op, at man af 100 pCt. af Aktiekapitalen tager 35 pCt., altsaa over $\frac{1}{3}$. Ogsaa dette er nødvendigt, hvis en tilstrækkelig Indtægt skal frembringes. Der gøres saa i Lovforslaget nogle Ændringer med Hensyn til den nuværende Lovgivning, som jeg maa berøre. Den første er denne, at som Aktiekapital skal kun regnes virkelig indbetalt Aktiekapital efter 1. Januar 1919, saaledes at der ikke tages Hensyn til det Beløb, der overføres fra Reservefonden, eller til andre Foranstaltninger, hvorved Aktiekapitalen kunstigt udvides. Dernæst træffes den Bestemmelse, at Friaktie til delt en Person regnes med til hans Indkomst.

Dernæst kommer jeg til, hvad Forslaget vil indbringe. Til Grund for Beregningen er lagt Ligningen fra 1917 — Ligningen i 1918 har ikke kunnet benyttes. Det vil stille sig saaledes, at med de her foreslaaede Satser vil der være en Indtægt af Personers Indkomstskat paa 90 Mill. Kr., af Personers Formueskat paa 42 Mill., af Selskabers Skat paa 75 Mill., ialt 207 Mill. Kr. for næste Finansaar. Da Ligningen for 1917 lægges til Grund, er der Mulighed for en Forøgelse, fordi baade Skatteydernes Tal og deres Indkomst ganske sikkert er gaaet op, saaledes at naar Kalenderaaret 1919 skal lægges til Grund, vil det være gunstigere for Staten end 1917—18; men Finansaaret og Skatteaaret falder ikke helt sammen. Noget af Skatteaaret 1919—20 vil gaa over i Finansaaret 1920—21. Derfor maa jeg holde mig til 207 Millioner.

Jeg kommer saa til de øvrige Skatteforslag, der ikke er mange og mest berører Luksusforbruget. Først nævner jeg Forslaget om Forhøjelse af Afgiften af offentlige Forestillinger og Fremvisninger, den saakaldte Forlystelsesskat, der foreslaas forhøjet til det dobbelte. Det er mig ikke nogen personlig Tilfredsstillelse at fremlægge dette Forslag, men jeg anser det for nødvendigt, og jeg tør ikke undrage Staten den Afgift, den her kan faa. Under Forhold som de nuværende, hvor Pengene ogsaa paa dette Punkt maa regnes for at have synkende Værdi, maa jeg sige, at det ikke vil være naturligt at skride til dette Forslag. Det stiller sig desuden saaledes, at Forlystelsesaafgiften har været i stærk Stigning i den sidste Tid. I 1916—17 indbragte den 2 Millioner, i 1917—18 2,3 Millioner, og i Aaret 1918—19 er den gaaet op til 3 Millioner. Som de Damer

og Herrer vil vide, faar Staten deraf de $\frac{2}{3}$, medens Kommunerne faar den ene Trediedel. Statens Andel har da været 1,4, 1,6 og 2,1 Million i de tre nævnte Aar. Heri er dog medregnet Afgiften af det kongelige Teater, som Staten faar alene, en 100 000 Kr. pr. Aar. Der regnes med, at Afgiften herefter vil indbringe 6 Mill. Kr., hvoraf Statskassen altsaa faar de 4. I øvrigt gøres der ingen anden Ændring paa dette Omraade end den, at den Begrænsning, der tidligere har været med Hensyn til Sportsfremvisninger, bortfalder. Tidligere blev der kun betalt Afgift af saadanne, naar der optraadte Professionals, eller hvor der var Totalisator. Men da de Sportsforevisninger, der nu finder Sted, har ganske samme Karakter, hvad enten der optræder Professionals eller ej, synes jeg ikke, der er nogen Grund til at fastholde den nævnte Begrænsning. Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke noget personligt Kendskab til disse Forhold, men det er sagt mig af fagkyndige, at der ikke er synderlig Forskel. Og jeg har i alt Fald af Bladene, der i lange Spalter omtaler disse Nationens Helte og Yndlinge, det Indtryk, at der er stærk Tilstrømning til de paagældende Forestillinger uden Hensyn til, om de, der optræder, er Professionals eller ej. Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Dernæst kommer jeg til Lovforslaget om en *Særafgift til Staten af Motorkøretøjer*. Der foreslaas her en Afgift, som er forskellig for de forskellige Køretøjer, saaledes at Motorkøretøjer med indtil 12 HK skal betale 300 Kr., Vogne med mere end 12 HK 600 Kr. Det samme skal betales af Motortricykler og Motorcykler med Sidevogn efter deres Størrelse. Af almindelige Drosker og Omnibusser skal der kun betales 150 Kr. Jeg nævner endvidere, at der af Lastautomobiler skal betales 200 Kr. Endelig skal der af Motorcykler svares 150 Kr. aarlig. Jeg antager, at denne sidste Afgift maaske vil vække mest Modstand. Mig personlig er det en Fornøjelse at fremsætte dette sidste Afgifts-Forslag. Jeg anser Motorcyklerne for at være Landevejenes Skræk og til stor Gene for andre vejfarende. Jeg mener ogsaa personlig, at alle Motorcyklister en Gang maa have indmeldt sig i noget, der kan kaldes „de hensynsløses Klub“, og opfylder deres Klubs Fordringer i saa Henseende. Men det er jo muligt, at Forslaget alligevel vil vække nogen Modstand. Jeg tror dog, det er vel begrundet at ind-